

РЕШЕНИЕ
№ 461
гр.Перник, 18 ноември 2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на двадесет и пети октомври през две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

при секретаря И.И***., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 778/2013 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Производството е образувано по повод жалба от В.Л.Й.,*** против решението по протокол № 1 от 11.02.2013г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 584 на МКВП при МС, с което му е отказано предоставяне на възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилището му, засегнато от природно бедствие. С жалбата се иска отказът да бъде отменен като неправилен поради неспазване на установената форма, наличие на съществени процесуални нарушения и като издаден в противоречие с целта на закона. По същество се иска въпросът да се реши като се уважи искането за получаване обезщетение в размер на действителните вреди, определен съгласно експертната оценка на лицензирания оценител на недвижими имоти и инженер конструктор. Жалбата се поддържа в съдебно заседание и се иска уважаването ѝ.

Ответникът по жалбата-Междуправителствена комисия за възстановяване и подпомагане при Министерски съвет на Република България чрез процесуалния си представител пледира, че не са налице предпостави за издаване на позитивен за жалбоподателя акт, тъй като в случая помощта е поискана за извършване на текущ ремонт. С тези доводи иска отхвърляне на жалбата като неоснователна.

Административен съд Перник, като разгледа образуваното пред него дело и взе предвид представените от страните писмени доказателства, намира за установено следното:

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и от лице, разполагащо с активна легитимация да оспори атакувания акт. По същество с акта се засягат негови права и интереси и същото има правен интерес да поиска отмяната му. Срокът за обжалване е започнал да тече от датата на получаване на писмо с изх. № 12/Д-3653-1 от 12.03.2013г., приложено по делото ведно с обратна разписка удостоверяваща връчването му. Отделно от това в самия акт няма указание пред кой орган и в какъв срок се обжалва, то съответния срок на обжалване се удължава на два месеца, съгласно чл. 140, ал. 1 от АПК, от което следва, че пак жалбата е в законоустановения срок. С тези доводи се отхвърля искането на процесуалния представител на ответника по жалбата за оставяне без разглеждане на жалбата и за прекратяване на производството по делото като недопустимо в условията на чл. 159, т. 5 от АПК.

Видно от съдържанието на оспореното по съдебен ред решение на МКВП при МС, същото съставлява отказ да се предостави възстановителна помощ, във връзка с преодоляване на последиците от земетресението на 22.05.2012г.. В това производство,

съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия и на правилника за организацията ѝ, Комисията взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване или постановява отказ в изрично разписани случаи. Горното предполага, че атакуваното решение има белезите на индивидуален административен акт по определението дадено в чл. 21, ал. 1 от АПК и за същия е допустимо осъществяването на съдебен контрол за законосъобразност. Твърденията на ответника по жалбата в смисъла, че тези актове не подлежат на съдебен контрол не се споделят. Доводи в тази връзка директно се извличат от нормите на Конституцията на Република България, която е върховен закон и другите закони не могат да ѝ противоречат, а разпоредбите ѝ имат непосредствено действие. Всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени негови права или законни интереси, съгласно чл. 56 и съгласно важния и съществен конституционен текст на нормата на чл. 120, ал. 2 от Конституцията на РБ, според който гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат, освен изрично посочените от закона. Именно, предвид ролята и значението на общата клауза, настоящия състав съобразявайки се и с практиката на Конституционният съд, който винаги е тълкувал ограничително възможността да се изключи съдебното обжалване на административните актове, която допуска чл. 120, ал. 2, както и с широкия обхват на понятието индивидуален административен акт приема, че тази категория актове не са изключени от съдебна проверка за законосъобразност и за тях важат общите правила на АПК и специалните разпоредби на Закона за защита при бедствия и подзаконовите актове по прилагането му.

По основателността:

С молба вх. № 12/Д-3653 от 01.06.2012г. до Кмета на община Перник жалбоподателят е поискал да се сформира комисия, която да извърши оценка на щетите на жилището му. Към молбата си е приложил копие от акт за собственост, удостоверение за данъчна оценка на имота и декларация, че жилището му е единствено.

В изпълнение на правомощията си по чл. 65 от ЗЗБ, Кмета на община Перник е обявил бедствено положение на територията на общ. Перник и издал заповед за сформирание на екипи от експерти, които да извършат оглед и да направят оценка на вредите на засегнатите от земетресението жилищни имоти на физически лица. По делото е налично конструктивно становище и експертна оценка, в която са описани видът и характерът на вредите. Комисията е дала заключение, че сградата е годна за обитаване. Нанесените щети от земетресението са оценени в размер на 339 лева.

От писмо изх. № 102-07-363 от 07.02.2013г. е видно, че е свикано заседание на МКВП при МС на 11.02.2013г. и е определен дневния му ред. Към писмото е приложен доклад за предоставяне на средства от републиканския бюджет за преодоляване на последиците от бедствия, изготвен от секретаря на Комисията, съгласно чл. 9, т. 3 от Правилника. В доклада са предложени две проектни решения, с първото да се утвърди целево финансиране в размер на 32 737 967 лева, съгласно приложение № 1 и № 2 и с второто – да се откаже целево финансиране на група лица съгласно приложение № 2, с допълнително изложени към доклада мотиви. От тези мотиви е видно, че възстановителна помощ не се предоставя за текущ ремонт, по смисъла на пар. 5, т. 43 от Допълнителните разпоредби на Закона за устройство на територията и за леки вреди, който не засягат конструкцията на сградата. Доклада е приет от МКВП при МС.

С решението по протокол № 1 от 11.02.2013г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 584 МКВП при МС е отказала да предостави на жалбоподателя възстановителна помощ за подпомагане възстановяването на жилището му,

засегнато от природното бедствие. Мотивите в атакуваното решение са “несъответствие с изискванията на Правилника за организацията и дейността на МКВП при МС”.

При така установеното от фактическа страна и въз основа на целия доказателствен материал по делото, състава намира жалбата за неоснователна. Правните изводи са следните:

Законът за защита при бедствия урежда осигуряването на защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия. Защитата при бедствия се извършва на национално, областно и общинско ниво и се осъществява чрез подпомагане и възстановяване, съгласно чл. 5, т. 3 от ЗЗБ. Целта на закона е пострадали лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна и възстановителна помощ и да се извършат неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане е създадена МКВП при МС, която взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл. 56 от ЗЗБ. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6 от ЗЗБ.

Атакувания акт, предмет на настоящото производство е издаден от компетентен орган-МКВП при МС и спор между страните в тази връзка няма. Актът, е в писмена форма и има необходимото съдържание по чл. 59, ал. 2 от АПК. За да се произнесе по искането, с което е сезиран органът е приел, че е налице обявено бедствено положение, че същият е компетентен да се произнесе по искането, че същото е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината. По тези факти също няма спор, с оглед на което настоящия състав приема, че акта е издаден от компетентния държавен орган-действащ в случая като административен орган, по смисъла на пар. 1, т. 1 от ДР на АПК, при спазване на установената форма и без съществени нарушения на административно производствените правила. Акта е мотивиран. Фактическите основания послужили за издаване на акта се извличат от административната преписката и в случаят сочат, че “несъответствието с правилника” така както е записано, представлява искане за възстановителна помощ за текущ ремонт, а съгласно чл. 29, ал. 3 от правилника за извършването на текущ ремонт не се предоставя възстановителна помощ. Тези доводи са изложени като мотиви към доклада приложен по делото и са отразени в списък към него. Доказателствата, събрани редовно в производството пред административния орган имат сила и пред съда и като неоспорени от страните същите се ценят. По делото е налично конструктивно становище и експертна оценка и се приема, че тези доказателства са компетентно изготвени и като такива се ценят. Преценени в съвкупност и поотделно обсъдените по-горе доказателства мотивират състава да приеме, че жилището, за което е поискана помощта се нуждае от частичен ремонт, при който не се извършва намеса по носещата конструкция на сградата и сградата е годна за експлоатация. То следователно акта е постановен и в съответствие с материално правната разпоредба на чл. 29, ал. 3 от Правилника, така както е приел и административния орган. Отделно от това следва да се отчете, че към мотивите на оспорвания акт е предложено да не се отпуска възстановителна помощ за щети до 1500лв. и в този си вид е взето решение на МКВП. Този подход възприет от ответника по жалбата е изцяло от нейната компетентност и не е основание да се счита, че е незаконосъобразен. Определено щетите понесени от жалбоподателя според експертите по размер са под 1500лв. и за тях не се дължи помощ за подпомагане.

Предпоставките заложи в ЗЗБ и в ПОД на МКВП при МС за издаване на позитивен акт са: лицето, да е пострадало от природно бедствие, да е собственик на законно построено и единствено жилище и да не се касае за текущ ремонт. С оглед на това и при дадени указания в тази връзка и при доказателствената тежест в процеса носеща се от жалбоподателя следва да се приеме, че помощта е поискана за извършването на текущ ремонт, а както бе споменато по-горе за такъв вид дейности не се предоставя възстановителна помощ.

Оспореният административен акт като издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие както с приложимия материален закон, така и с неговите цели е законосъобразен. Предвид всичко изложено по-горе и при извършената проверка по реда на чл. 168 от АПК, настоящия състав приема, че не са налице отменителни основания по чл. 146 от АПК, с оглед, на което жалбата ще се отхвърли като неоснователна.

Страните не претендират разноси, поради което и не се присъждат такива.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

Отхвърля оспорването по жалба на В.Л.Й.,*** против решението по протокол № 1 от 11.02.2013г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 584 на МКВП при МС, с което му е отказано предоставяне на възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилището му, засегнато от природно бедствие.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщаването му на страните чрез Административен съд Перник до Върховен административен съд на Република България.

Съдия:/п/